

шілі пôвѣсти почти тâко неискаzano съ благимъ
и любезнымъ способомъ возсїаva, когда Ты
правиши и подаравши Человѣкъ и твѣ на зе-
млї таковыя Райски радости — а како ли ще
быди тамо — тамо на Ёномъ свѣтѣ, гдѣ ще
ни сѧ явишъ Ты — непомышлено съ благимъ
и любезнымъ способомъ, нежели Іосифъ Брати
своей, и мы въ радости и блаженствѣ, благо-
дарности и почитанїи — ще пребываме!

45. ІАКОВЛІВАЯ РАДОСТЬ.

Дойде гласъ до Царя, какъ са дошли Брати
єосифова. И Царю и всѣмъ дворяномъ быде
това весма радостно. Самъ Царь даде свою ко-
лесницу, съ койми єосифовъ Стѣцъ, Брати,
Жены ихни и Дѣца да дойдатъ въ Египетъ.
 єосифъ всѣхъ ихъ, а особито Вениамина, кога-
то обдари, даде имъ дарове за Стца, и тако
ги отпости. На отхожданіе рече имъ: Не пре-
говарайте по путь въдѣнъ другимъ оно, кое
ѣ было, и почти минало; все нека быде за-
боравлено.

Старецъ Іаковъ между тѣмъ ожидавалъ є
въ домъ въ жалости возвращеніе Сыновъ сво-
ихъ, боѧлся непрестанно, да не изгуби лю-
безнаго своеаго Вениамина.— Като мъ сѧ они
приближиха, вѣкнаха вѣсело: єосифъ, Сынъ